

Krakkemikkig

Op het oog is het een krakkemikkig oud stalletje, maar voor de Duitse bezetter was het een bouwwerk van groot strategisch belang. Voor Someren-Heide is het zogeheten Wehrmachthuisje geschiedkundig erfgoed.

Harry Weerts

Someren-Heide

Heemkundekring De Vonder wil het uit de Tweede Wereldoorlog stammende bouwsel nog voor eind volgend jaar restaureren. Daarvoor richt De Vonder binnenkort een stichting op. De plaatselijke heemkundekring maakte deze plannen gisteravond bekend na afloop van een lezing van Gemertenaar Ruud Wildekamp over Wehrmachthuisjes. Daar waren er de nodige van te vinden in De Peel.

Bijvoorbeeld ook in Heusden, op de huidige plek van golfbaan Het Woold. Dit huisje is sinds enkele jaren een mini-oorlogsmuseum. Maar ook Someren-Heide heeft dus zo'n gebouwtje. De Wehrmachthuisjes dienden als post van Duitse soldaten die grote zoeklichten bedienden. De huisjes vormden samen de Kammlin, die van ongeveer Hamburg tot Noord-Frankrijk strekte.

Zoeklampen

Met de zoeklampen probeerden de soldaten – vanwege de enorme nood aan mannen aan het oostfront overigens vaak vrouwen – geallieerde gevechtsvliegtuigen in hun lichtbundel te vangen. Ontdekten ze er een, dan rukten de nachtjagers vanuit Venlo aan. Niet zelden werd een Engelse gevechts-



▲ Het Wehrmachthuisje op De Hei moet volgens heemkundekring De

piloot dan uit de lucht geschoten. In heel Nederland gebeurde dat zo'n zesduizend keer. Hoe vaak dit boven Someren gebeurde, heeft Wildekamp nog niet kunnen achterhalen. „Maar in St. Anthonis was het 27 keer raak. Dat is een gemeente van vergelijkbare omvang, dus waarschijnlijk is het hier iets in die orde van grootte.”

Het toont wel dat het huisje op 'De Hei' een plek van strategisch

belang was. Het werd na de Duitse terugtrekking bovendien ook nog



De muren zijn nog in behoorlijk goede staat

– Gerard Verdonshot, heemkundekring

maar belangrijk

Vonder in de oude staat worden teruggebracht. FOTO HEEMKUNDEKRING DE VONDER

door enkele families bewoond. De heer Raijmakers, een oud-bewoner, is ook bij de lezing. „Ik bracht er mijn eerste levensjaren door”, vertelt hij.

„En nu willen we voorkomen dat een object van historische waarde straks afgebroken wordt”, vat Gerard Verdonshot, een van de kartrekkers, het idee samen.

Het is de bedoeling dat de Duitse wachtpost zo ver mogelijk

in de oorspronkelijke staat wordt hersteld. Als het aan De Vonder ligt, komt er zelfs een zoeklicht bij.

Onderhoud

Hoeveel onderhoud het huisje nodig heeft? Verdonshot: „De muren zijn nog in behoorlijk goede staat.” De Vonder heeft bovendien de medewerking van enkele direct betrokkenen. Hans

van den Tillaar, op wiens perceel het Wehrmachthuisje staat, gaf al toestemming voor de restauratie.

Dat het huisje straks alleen via het bedrijfspand van Sonnemans bereikbaar is, is ook geen dilemma. Sonnemans schaaft zich eveneens achter de plannen. Binnenkort ziet een stichting het levenslicht. Verdonshot: „Want dan kun je makkelijker bij overheden aankloppen voor steun.”